

med børn foruden sjæle. Ja, sproget, modersmålet sætter sjælen, det levende, virkelige menneske, og det er jo i denne sammenhæng vi må anske spørgsmålet om det folkelige og det sproglige.

Med denne lidt patetiske indledning vil jeg sige, at vi hilser dette lovforslag om indfødsretsprøve i dansk for dem, der skal være danske, velkommen. Dermed understreger vi jo, at det ikke er ligegyldigt, at der tales dansk i Danmark. Vil man have dansk indfødsret, skal man kunne tale dansk, og skal man kunne stemme til et folketingsvalg i Danmark, skal man kunne tale dansk – ikke dansk på kaudervælskniveau, men dansk på et sådant niveau, at man kan læse og orientere sig på dansk.

Dette er et sine qua non for nu at tale udenlandsk, en grundbetingelse for dansk indfødsret, hvorom der slet ikke må kunne herske tvivl, og derfor også årsagen til, at vi ikke vil acceptere psykisk sygdom, det såkaldte posttraumatiske stress-syndrom, som en automatisk mulighed for at kunne dispensere fra danskprøven. Vi har det enkle og uundgåelige argument: Psykisk syge har behov for behandling, men de har ikke derfor adkomst til indfødsret, for dansk indfødsret er ikke et behandlingsmiddel.

Sammenhørende med dansk indfødsret er og bliver det danske sprog. Det skal stå fast, og derfor er den nye indfødsretsaf tale et virkeligt fremskridt i forhold til tidligere og en understregning af, at det danske folk ikke skal og ikke må blive et folk foruden mæle med børn foruden sjæle.

Kl. 13.50

Dette føler jeg trang til at sige endnu en gang ved denne førstebehandling, og dermed vil jeg i al enkelthed sige god for den indfødsretsprøve, der ikke blot kræver dansk sprog som betingelse for indfødsret i Danmark, men også kræver kendskab til dansk kulturhistorie og danske samfundsforhold. De fremmede skal naturligvis vide, hvilket land de bliver børn af, og de fremmede skal kende sproget, tonen og takten i det folk, de hermed kommer til at tilhøre.

Vi er jo blevet et foregangsland i Europa med denne genvundne respekt for den folkelige identitet. I bl.a. Holland er man begyndt at stille tilsvarende krav til fremmede, der nu – inden de overhovedet kan komme ind i landet – skal vise, at de ved, hvilket land det drejer sig om. Det er respekt for identiteten, og ordet identitet hører nært sammen med ordet sjæl, for at være sig selv og at tage identitet er et andet ord for sjæl.

Er kendskab til H.C. Andersens eventyr, Grundtvigs salmer og sange og Holbergs komedier ikke en del af dansk kultur? Er kendskab til danmarkshistorien, beretningen om, hvordan dette lille land trods uhyre vanskelige forhold i geografisk og strategisk henseende har overlevet gennem tusinde år, ikke forudsætningen for at kunne høre hjemme i Danmark? Er kendskabet til dansk lovgivning, Jyske Lov, grundloven, som er den verdslige – med et fremmedord sekulære – lov, der råder i landet, ikke grundlaget for at kunne forstå danske samfundsforhold, hvor loven skal tjene menneskelivet og ikke et helligt ideal? Jo, der er afgørende ting, som en fremmed, der vil blive dansk, skal vide, og det er godt, der nu kommer denne prøve, som sikrer, at de ved det. Vi ser med spænding frem til indholdet af prøverne.

Vi har tillid til ministeriets gode vilje til at skabe fyldestgørende prøver, også selv om en del af dem består af det tungebrækkende ord multiple choice-prøve, og vi vil såmænd også gerne komme med gode råd, hvis der er brug for det. Kort sagt: Vi hilser lovforslaget velkommen, og vi glæder os til at se frugterne af dets indhold.

Allan Niebuhr (KF):

Det er svært at komme herop efter hr. Søren Krarup, der jo i den grad har ordet i sin magt, men jeg vil i stedet vende mig mod fru Britta Schall Holbergs indledende indlæg om forslaget, for det var jo en ganske glimrende beskrivelse af, hvad det handler om.

Regeringen indgik i slutningen af 2005 sammen med Dansk Folkeparti en aftale om den fremtidige behandling af indfødsretssager. Den er vi gennemgående ganske godt tilfreds med, og her har vi et godt lovforslag, der laver nogle opstramninger. Det styrker danskkravet, det styrker kravet til, at man ikke forudgående har begået omfattende kriminalitet – noget som jeg finder meget væsentligt – og så indfører det altså denne indfødsretsprøve, som er en prøve på, om man har sat sig ind i dansk kultur, dansk historie og dansk samfundsforståelse. Det synes jeg sådan set er et meget, meget naturligt krav at stille til mennesker, der ønsker at blive danske statsborgere.

Jeg ser ikke noget som helst odiøst i, at man tilrettelægger undervisningen på denne måde. Bl.a. har man i fjernsynet fået det til at se ud, som om det er en prøve, nogle mennesker lige bliver kaldt ind til, og så skal de kunne svare på